

страсты-ты, съдѣхъ-тъ и обычаи-ты на лица-та. Безъ
тыя съчиненіе-то не е нито полезно, нито нужно,
нито вѣроятно, нито пріятно,

II. ЗА РАСПОЛОЖЕНІЕ-ТО

Прѣдмѣтъ-тъ на едно разказване съ сички-ты
негови прибавки трѣбва да ся представи съ единъ
любопытенъ способъ, и това е работа на расположе-
ніе-то.

Расположеніе то е онова, что поставя на рѣдъ сички-
ты чѣсти доставены чрѣзъ изнамѣрваніе-то, спорѣдъ
естество-то и занимательность-тъ на прѣдмѣта, за ко-
го-то става рѣчь-та: умъ-тъ ражда изнамѣрваніе-то,
а благоразуміе и разсѣждане раждатъ расположеніе-
то. Много пакъ дѣло-то отъ само себо си не стру-
ва ничто, и въ таквъ случай, искусство-то е нуж-
дно за да то направи да струва чрѣзъ мѣсто-то, что
са дава на равнодушны и маловажны по природжъ-тъ
си прибавки.

Расположеніе-то объема три чѣсти; *изложеніе-
то, взела и развлекжъ-тъ.*

Изложеніе-то приготвя ума за основа, дѣто
ще слѣдува; за това то трѣбва да опредѣли добръ
мѣсто-то на сценжъ-тъ. да дѣде да ся разумѣжтъ ли-
ца-та, кои-то ще ся представятъ въ нежъ, за да при-
готви явно нужды-ты прѣдмѣты, на кои-то ся отна-
ся дѣйствіе-то, что ще ся опише.

Изложеніе-то трѣбва да бѣде *ясно и просто*; нъ
въ нѣкой случай може да е и *подбудително*.

Изложеніе-то бѣва ясно, кога-то ся казва само